

ಅಂಗ್ರೇಯಲ್ಲಿ ಅರಮನೆ

ಅಜ್ಞೆ ಏಕಾದಶಿ

ಅಕ್ಕನ ಮೇಲುಗಳ ಆರು ವರ್ಷದ ಶಾವರಿ ರಚೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನಗೆ ಬಂದಿದಳು. ನನ್ನ ಜೊತೆ ಪಾತೆ ತೋರಿಯುವುದು, ಬಟ್ಟೆ ಮಡಬುವುದು, ಕನೆ ಗುಡಿಸುವುದು, ದೇವರ ಹಾಜಿ... ಹೀಗೆ ನಾನು ಫನೇ ಕೆಲನ ಮಾಡಿದರೂ ಜೊತೆಗೆ ಅವಳಿಳ್ಳ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಂದು ಏಕಾದಶಿ ಇತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ದೋಸೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟೆ. ಅವಳು, ‘ಅಜ್ಞಿ, ನೀವೇರೆ ದೋಸೆ ತಿನ್ನಲ್ಲಿ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ‘ಇವತ್ತು ನನ್ನಿ ಏಕಾದಶಿ ಪಟ್ಟಾ, ನಾನು ಅಮೇಲೆ ತಿನ್ನತೇನೆ’ ಎಂದೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರಮುನ್ ಜೊತೆ ಮಾತಾನಾಡುತ್ತಾ, ‘ಇವತ್ತು ಶರಿಯಣ್ಣ ಏಕಾದಶಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿಂದು. ನನ್ನಿ ಕೊಳೆಲ್ಲಿ’ ಎಂದಬು. ಅವರಮು ತಮಾಪೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ‘ಅಜ್ಞಿ, ಹತ್ತ ನೀನೂ ಏಕಾದಶಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನು’ ಎಂದಬು. ಇವಳು ಫೋನ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇ ತಡ ನನ್ನ ಅಡುಗೆ ಮನಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದು, ‘ಅಜ್ಞಿ, ಈಗ ನನಗೂ ಏಕಾದಶಿ ಮಾಡಿಕೊಡು’ ಎಂದು ಒಂದೆ ನಮನೆ ಹಟ ಹಿಡಿದಳು.

ಅವಳನ್ನ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವವ್ವರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಾಕಾಯಿತು. ಅಕ್ಕನ ಮಾರು ಈಗಲೂ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದಾಗೆಲ್ಲಾ ‘ಎಷ್ಟು ಏಕಾದಶಿ ತಿಂದೆ?’ ಎಂದು ತಮಾಪೆ ಮಾಡುತ್ತಳೆ.

ಶತ್ರೀಖಾ ನಾಗೀಂದ್ರ

ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದ

ಹೆನರಿಂತ ಕಾನ್ನೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನ್ನಿನ್ನಾನ್ನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪಾಠ ನಡೆದಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನ

ದಿನವೇ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಮರುದಿನ ಅವರ ನೆನೆಹಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಸಲು ಹೊಸ ಪದಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೋನಿತಾ, ಬಿಯಾಂಕ ಎನ್ನುವ ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳು ಒಂದೇ ಕ್ಷಾಸಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಮೊದಲು ಬಿಯಾಂಕಳನ್ನು ‘ಹೂವು’ ಎನ್ನುವ ಪದಕ್ಕೆ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದ ಹೇಳಲು ಕೇಳಿದೆ. ಅವಳು ‘ಸುಮ’ ಎಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು. ಅದರಂತೆ ಬೋನಿತಾಳಿಗೆ ‘ಕತ್ತ’ಗೆ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದ ಕೇಳಿದೆ. ಆಕೆ, ತಕ್ಕ ಇವೇ ‘ಬಿಯಾಂಕ’ ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದಳು. ನನಗಂತೂ ನಗು ತಡೆಯಲಾಗಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿಯರ ನಡುವೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಲ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಜಗತ್ತಾವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಹೇಳಿ ಬಿಯಾಂಕಳೂ ಸಹ ನಗುವಿನಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾದಳು.

ವಿದ್ಯಾ ವಿ. ಹಾಲಭಾವಿ